

GOD FARVESKIK



AF MYRNA HAVN
INDRETNINGSARKITEKT
MALERFAGETS
OPLYSNINGSRÅD

En af de største udfordringer ved farvesætning af rum og bygninger er at begrænse sig. Den rutinerede på området kan forfalde til den holdning, at det at sætte farver er det samme som at sætte en masse stærke kulører på. Jo flere, jo bedre. Hvis formålet med farvesætningen er, at alle skal kunne se, at der er sket noget, så har man vel løst opgaven, men vi må gå ud fra, at vore bygherrer og kunder har større forventninger til vores kunnen.

MODIG FARVESTØJ

Hvis man overdriver farven både i kulør og antal, vil det måske i første omgang virke både imponerende og modigt, men i længden vil det opleves som *farvestøj*, og være en direkte belastning for dem, som skal leve i det.

For eksempel hersker der en udbredt opfattelse af, at rum til børn skal males *iglad* farver, som direkte oversat betyder klare stærke kulører i rød, gul, grøn og blå. Hvordan er den misforståelse opstået? Hvorfor skal børn, som netop har alle sanser åbne, bombarderes med alle disse farveindtryk? Prøv engang at se, hvordan de fleste af vores daginstitutioner til børn er indrettet. Til gardiner er der helt sikkert valgt noget stormønstret stof i

stærke klare kulører. De samme kulører finder man på vægge, møbler, legetøj, madrasser o.s.v.

JAMEN, BØRN ELSKER DA FARVER!

Man siger, at børn elsker farver. Der er da også stor sandsynlighed for, at et barn vælger en rød snarere end en sort bold. Men det betyder ikke, at den reol eller kasse, hvor bolden opbevares, også skal være rød! Børn har også brug for at orientere sig i et rum, og her kan farverne hjælpe i stedet for at forvirre, hvis de er brugt bevidst.

Hvorfor skal børn, som netop har alle sanser åbne, bombarderes med alle disse farve- indtryk?

En bevidst og flot farvesætning handler derfor om at *kende* sine virkemidler og bruge dem rigtigt.

I rum, hvor mennesker skal opholde sig i længere tid ad gangen, er det ofte et spørgsmål om, at farven harmonerer med de aktiviteter, der skal foregå i rummene. Dernæst skal farven understøtte den stemning, man ønsker at skabe i rummet, og så gør det ikke noget, at man

kan gå på opdagelse i en farvesætning og stadig glædes over detaljer, som man måske ikke fik øje på i første øjeblik.

Man må kende og forstå farve i ordets bredeste forstand, altså lige fra de stærkt kulørte farver til de fine sarte nuancer.

HAR IKKE TAGET STILLING

I mange bygninger har man overhovedet ikke taget stilling til farver. Det gælder for en del kontorhuse, hvor væggene for det meste er beklædt med glasvæv og derefter malet hvid i NCS 0500. Og hvis det går helt vildt til, er dørene malet blå. Så er det op til de forskellige lejere at bøde på denne „ikke-farvesætning“ med forskellige ting, de hænger op på væggene, hvilket dog aldrig ændrer på oplevelsen af ked-sommelighed og mangel på stillingtagen.

De hvide vægge er som regel valgt udfra en mening om, at hvid passer til alt. Det er en misforståelse. Hvide vægge passer ikke til noget som helst!

De mangler netop den kulør, som skal tilføre møbler og genstande i rummet det nødvendige farvemod- og medspil, så der opstår en samklang. Det er næsten umuligt at få en møblering i sådanne rum til at se spæn-

*Fordi bolden er rød, behøver den reol,
hvor den opbevares, ikke at være det.
DANSKE MALERMESTREs
indretningsarkitekt om god farveskik.*

dende ud, når man i væg-
gene ikke har en farve at for-
holde sig til. Blot en lille nu-
ance i en eller anden kulør
og et lille stænk sort vil for-
bedre mulighederne for at få
møblerne til at se ud som
andet end fremmedlegemer i
rummet.

STOFLIGHEDEN TALER OGSÅ

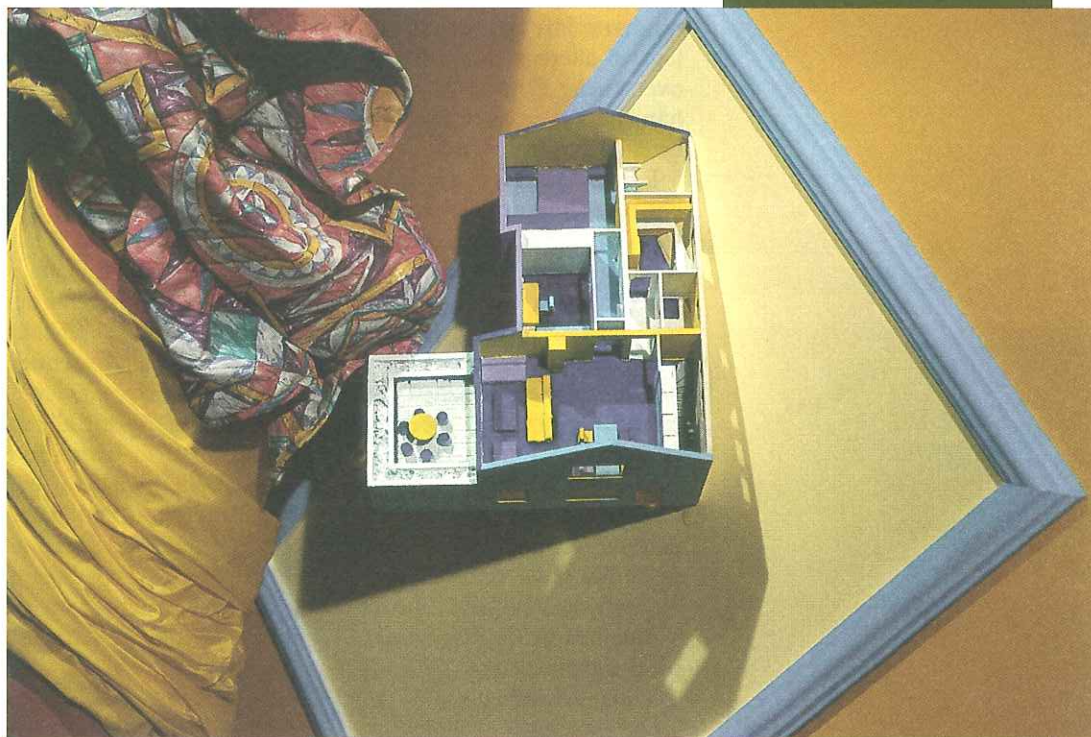
Væggens stoflighed har na-
turligvis mindst lige så meget
at sige som farven. Ingen vil
vel bestride skønheden i en
hvidkalket pudset væg.

**I mange
bygninger har
man overhove-
det ikke taget
stilling til
farver.**

Og i disse år ser vi i mo-
derne byggeri en stigende
materialebevidsthed i ud-
formning af vægge også in-
dendørs.

VIL STILLE KRAV

Så i årene fremover må vi
regne med, at vores kunder
og bygherrer vil stille krav til
ikke alene vor kunnen på
farveområdet men også til
vor viden om, hvordan vi i
de eksisterende bygninger,
når disse skal renoveres, kan
tilføre overflader en mere
spændende stoflighed.



*Er det blot farvesætterens
mål at sætte monument
over sig selv, gælder det da
bare om at bruge farver.
Omend monumentets leve-
tid kan vise sig vel kort
(farvefantasi fra en Farbe-
messe i Tyskland).*